

F. t. l. om den offentlige sygeforsikring.

tilfælde skal have ret efter det ene eller det andet system, vil afhænge af, på hvilket tidspunkt sygdommen indtræder. Bestemmelsens modstykke er § 53, stk. 2, for så vidt angår lønarbejderordningen. Der henvises i øvrigt til betænkningen s. 210 herom og til bemærkningerne til §§ 25 og 50.

Det i § 29, stk. 3, foreslåede maksimum for dagpengehjælpen på $\frac{4}{5}$ af den sædvanlige arbejdsindtægt svarer til den i sygelønsordningerne gældende regel og til den gældende praksis i sygekasserne, jfr. også folkeforsikringslovens § 18, stk. 7. Der henvises nærmere til betænkningen s. 210. Reglen har betydning i tilfælde, hvor medlemmet efter bestemmelsen i § 27 på begæringstidspunktet kunne tegne en højere forsikring end den, hans arbejdsindtægt på udbetalingsstidspunktet berettiger til.

Stk. 4 svarer til folkeforsikringslovens § 18, stk. 6, og gældende vedtægtsbestemmelser samt til den i sygelønsordningerne gældende regel, jfr. i øvrigt betænkningen s. 210.

Til § 30.

Bestemmelsen om dagpenge i *barseltilfælde* svarer til forslaget til § 18 C, stk. 3 i betænkningen s. 219 dog med redaktionelle ændringer. Svarer tillige til folkeforsikringslovens § 19, stk. 1, nr. 3.

Om barseldagpenge henvises i øvrigt nærmere til bemærkningerne til forslagets § 54 om lønarbejderordningen.

Til § 31.

Bestemmelserne om *fremgangsmåden*, når dagpenge kræves udbetalt svarer til forslaget til lønarbejderordningens § 5 i betænkningen s. 206 og 214-15. Der foreslås dog en til ventetiden i § 28 svarende længere frist for indgivelse af anmodning, og det foreslås, at senere indgivet anmodning alene begrænser retten til dagpenge således, at disse i så fald først begynder fra anmodningens dato. Da ventetiden i den her omhandlede ordning ifølge § 28 er 14 dage, vil sygekassen i alle tilfælde være berettiget til at kræve lægeattest, jfr. betænkningen s. 198-99, og reglen afviger derfor i sin form fra den tilsvarende regel i § 55, stk. 2-3. For at undgå unødvendige lægeattester, — f. eks. når pågældende er indlagt på hospital, — skal sygekassen dog også kunne nøjes med en erklæring på tro og love fra medlemmet om sygdommens art og hans indtægts- og forsørgerforhold m. m.

Den i stk. 4 foreslåede forpligtelse til at påse, om der er behov for revalidering, må ses som sidestykke til forslag til lov om revalidering § 2 og § 14, stk. 6.

Til § 32.

Indeholder regler om dagpengerettens *ophør eller bortfald* og om forskelligt *regreskrav* m. m.

Svarer til forslaget til § 7, stk. 1, 1. punktum i lønarbejderordningen i betænkningen s. 206, jfr. nærværende lovforslag § 56, og til kommissionens forslag til §§ 18 E og 18 F (betænkningen s. 219). Der er dog foretaget forskellige omredigeringer især med hensyn til rækkefølgen af de enkelte stykker.

Stk. 1 svarer til gældende praksis i sygekasserne.

Normalt bør dagpenge ikke kunne udbetales i udlandet, men der foreslås i stk. 2 en vis hjemmel hertil med henblik på f. eks. ophold, der skyldes helbredsmæssige årsager, eller f. eks. danske chaufførers sygdomstilfælde under kørsel i udlandet. Nærmere bestemmelser må forudsættes fastsat af socialministeren.

Forslaget i stk. 3 om hjælpens bortfald, når behandling nægtes, svarer til sygekassernes almindelige praksis, men tager dog efter det foreliggende forslag også sigte på optræning.

Forslaget til stk. 4 svarer til gældende praksis ifølge folkeforsikringslovens § 18, stk. 6, men den foreslås lempet således, at sygedagpenge vil kunne udbetales, selvom et fremtidigt sygdomstilfælde måtte kunne sættes i en vis forbindelse med ulykkestilfældet, når blot sygdommen ikke er en umiddelbar følge af invaliditeten. Der forudsættes fastsat nærmere regler herom af socialministeren.

Den i stk. 5 foreslåede tilbagebetaling, når medlemmet ad anden vej får erstatning for sygdommens økonomiske følger, svarer til sygekassernes praksis. Den har navnlig betydning for tilfælde, hvor et medlem får erstatning af en skadevolder, jfr. i øvrigt den almindelige regel, der herom foreslås i § 48, stk. 2.

Forslaget i stk. 6 om at yde godtgørelse til sygekassen af invalidepension, indtægtsbestemt folkepension eller enkepension skyldes ønsket om at undgå dobbeltforsørgelse i disse situationer, hvor der er udbetalt dagpenge under hensyn til de før pensionstilkendelsen gældende indtægtsforhold, jfr. § 29, stk. 3, medens den lavere arbejdsindtægt nu begrunder lavere dagpenge eller ingen dagpenge, jfr. § 27. Der henvises herom tillige til betænkningen s. 215. Det er ikke tanken, at refusion til sygekassen pr. dag skal kunne overskride det beløb, som vedkommende oppebærer i pension pr. dag. Der henvises i øvrigt om pensionisternes forhold til bemærkningerne foran til § 27.

Forslaget om, at dagpenge kan bortfalde, hvor medlemmet forsætligt eller ved grov uagtsomhed har påført sig sygdommen, jfr. stk. 7, svarer til